

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα, 05/07/2023

Αριθμός απόφασης: 817

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α4**

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 1604526

E-mail : ded.ath@aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4987/2022 Α'206), εφεξής ΚΦΔ,

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)», όπως αναριθμήθηκε, τροποποιήθηκε και ισχύει,

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017),

δ. Την με αριθμό Α.1165/22.11.2022 απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) με θέμα «Υποβολή ενδικοφανών προσφυγών και αιτημάτων αναστολής του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν.4987/2022), αποκλειστικά ψηφιακά μέσω διαδικτύου από το δικτυακό τόπο της Α.Α.Δ.Ε.» (ΦΕΚ Β' 6009),

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών,

3. Την υπ' αριθ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (Β' 2759) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής»,

4. Την με ημερομηνία κατάθεσης και με αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανή προσφυγή του κατοίκου κατά α) της από και με αριθ. πρωτ. απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Πατρών επί της με αριθ. πρωτ. εξώδικης διαμαρτυρίας-δήλωσής του και β) κατά της με αριθ. πρωτ. Ατομικής Ειδοποίησης Καταβολής - Υπερμερίας, της Δ.Ο.Υ. Πατρών και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την με αριθ. πρωτ. απάντηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Πατρών καθώς και την με αριθ. πρωτ. Ατομική Ειδοποίηση Καταβολής - Υπερμερίας, της Δ.Ο.Υ. Πατρών, των οποίων αιτείται την ακύρωση.

6. Την έκθεση απόψεων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Πατρών.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α4 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του, και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

1) Με την με αριθ. πρωτ. Ατομική Ειδοποίηση Καταβολής-Υπερημερίας της Δ.Ο.Υ. Πατρών ο προσφεύγων ενημερώθηκε για ληξιπρόθεσμες οφειλές, ως κληρονόμος με ποσοστό 27,02% της αποβιώσασας οποίες ανέρχονται την 02/11/2022 στο ποσό των 30.208,64€. Το ανωτέρω ποσό αφορά ληξιπρόθεσμες οφειλές από το φορολογικό έτος 2010 έως και το φορολογικό έτος 2012, ποσού 13.365,58€ πλέον προσαυξήσεων ποσού 16.843,06€, ήτοι σύνολο 30.208,64€.

2) Με το από και με αριθ. πρωτ. έγγραφο ο Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. Πατρών απάντησε στον προσφεύγοντα τα κάτωθι:

«Αναφορικά με την από εξώδικη διαμαρτυρία-δήλωσή σας που κοινοποιήθηκε στο Τμήμα μας στις και έλαβε αρ. πρωτ., επαγόμεθα τα κάτωθι: Η αποβιώσασα δυνάμει της από ιδιόγραφης διαθήκης της εγκατέστησε κληρονόμους της, εσάς, την στον οποίο αφήνει να πληρώσει τα χρέη που τυχόν θα βρεθούν στο όνομά της.

Σύμφωνα με το άρθρο 1885 Α.Κ. «οι απαιτήσεις και τα χρέη της κληρονομιάς διαιρούνται αυτοδικαίως μεταξύ των συγκληρονόμων ανάλογα με τη μερίδα του καθενός».

Διάταξη της διαθήκης με την οποία ο διαθέτης επιβάλλει υποχρέωση καταβολής χρέους της κληρονομιάς σε έναν μόνο κληρονόμο δεν μπορεί να αντιταχθεί έναντι των δανειστών της κληρονομιάς, γιατί θίγει τα δικαιώματα των δανειστών. Ο διαθέτης δεν μπορεί να αποτρέψει τη διαίρεση των χρεών του με διάταξη της διαθήκης του γιατί αφενός η διάταξη αυτή θα περιείχε ανεπίτρεπτη διάθεση ξένων απαιτήσεων (των δανειστών), αφετέρου με τον τρόπο αυτό θα μετέβαλε το πρόσωπο του οφειλέτη των απαιτήσεων, παρά τη ρύθμιση της ΑΚ1885. Άκυρη είναι και σχετική συμφωνία των κληρονόμων-οφειλετών, γιατί θα περιείχε ανεπίτρεπτη, χωρίς τη συναίνεση δηλαδή του δανειστή, στερητική αναδοχή χρέους (ΑΚ471).

Ως εκ τούτου και σύμφωνα με τα ανωτέρω ευθύνησε ως εκ διαθήκης κληρονόμος για τα χρέη της αποβιώσασας κατά το λόγο της κληρονομικής σας μερίδας».

Ο προσφεύγων με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή ζητά την επανεξέταση και την ακύρωση των ως άνω προβαλλόμενων πράξεων, προβάλλοντας τους παρακάτω ισχυρισμούς:

1. Δυνάμει της από ιδιόγραφης διαθήκης, η οποία δημοσιεύτηκε την, στο Ειρηνοδικείο η αποβιώσασα εγκατέστησε κληρονόμο μεταξύ άλλων τον κ., ο οποίος όπως αναφέρεται στη διαθήκη της είχε αναλάβει τη διαχείριση όλων των οικονομικών της υποθέσεων όσο ήταν εν ζωή και για το λόγο αυτό όρισε (με τη διαθήκη της) να αναλάβει να πληρώσει όλα τα χρέη που θα είχε κατά το χρόνο θανάτου της.

2. Με την υποβολή της δήλωσης φόρου κληρονομιάς τα επίδικα χρέη προς την εφορία, ύψους κατά το χρόνο υποβολής της δήλωσης 39.430,33 ευρώ, δηλώθηκαν ως χρέη εκπεστέα από τη κληρονομική μερίδα του, δήλωση την οποία απεδέχθη η Δ.Ο.Υ και προέβη στους υπολογισμούς των φόρων κληρονομιάς που αντιστοιχούσε στον καθένα.

3. Η υποχρέωσή του από την εν λόγω κληρονομία περαιώθηκε και ουδέποτε κλήθηκε να καταβάλει μέρος του χρέους της κληρονομούμενης προς τη Δ.Ο.Υ Πατρών. Με τη δήλωση φόρου κληρονομιάς, η οποία έγινε αποδεκτή από τη Δ.Ο.Υ, το επίδικο χρέος καταχωρήθηκε ως υποχρέωση εκ της κληρονομιάς του βασικού κληρονόμου

4. Ορίστηκε κληρονόμος με την ανωτέρω διαθήκη μόνο σε συγκεκριμένο περιουσιακό στοιχείο.

5. Το άρθρο 1885 του Α.Κ. το οποίο επικαλείται η Φορολογική Αρχή αναφέρεται στην περίπτωση που κληρονομούν, προφανώς εξ αδιαθέτου, περισσότεροι κληρονόμοι κατά ποσοστό την κληρονομητέα περιουσία αποτελούμενη από απαιτήσεις και χρέη κατά το ποσοστό κληρονομιάς. Στην προκειμένη περίπτωση, δεν συντρέχει εφαρμογή του άρθρου 1885 του Α.Κ. όσον αφορά τουλάχιστον τον ίδιο, ο οποίος δεν κληρονομεί μερίδιο περιουσίας αποτελούμενης από απαιτήσεις και χρέη, αλλά με βάση την ιδιόγραφη διαθήκη ορίστηκε κληρονόμος σε δύο συγκεκριμένα ακίνητα και όχι συνολικά στην περιουσία της κληρονομούμενης, η οποία, περιουσία, αποτελούμενη από απαιτήσεις και χρέη περιήλθε σε έναν εκ των κληρονόμων, τον

6. Η προσβαλλομένη πράξη είναι εσφαλμένη.

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 63 του ΚΦΔ ορίζεται ότι:

«1. Ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης, οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα την επανεξέταση της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από τη Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών της Φορολογικής Διοίκησης. Η αίτηση υποβάλλεται στη φορολογική αρχή που εξέδωσε την πράξη ή παρέλειψε την έκδοσή της και πρέπει να αναφέρει τους λόγους και τα έγγραφα στα οποία ο υπόχρεος βασίζει το αίτημά του. Η αίτηση πρέπει να υποβάλλεται από τον υπόχρεο μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από την ημερομηνία κοινοποίησης της πράξης σε αυτόν ή από τη συντέλεση της παράλειψης. Η προθεσμία του τρίτου εδαφίου αναστέλλεται κατά το χρονικό διάστημα από 1η έως 31η Αυγούστου. Η προθεσμία του τρίτου εδαφίου ορίζεται σε εξήντα (60) ημέρες για φορολογούμενους κατοίκους εξωτερικού. Η υποχρέωση άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής δεν ισχύει στις περιπτώσεις των διαφορών που υπάγονται στην αρμοδιότητα του Προέδρου Πρωτοδικών του Διοικητικού Πρωτοδικείου, σύμφωνα με την περ. δ' της παρ. 2 του άρθρου 6 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.»

Επειδή, στην παρ. 8 του άρθρου 63 του ΚΦΔ ορίζεται ότι:

«8. Κατά της απόφασης της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών ή της σιωπηρής απόρριψης της ενδικοφανούς προσφυγής λόγω παράδοσης της προθεσμίας προς έκδοση της απόφασης, ο υπόχρεος δύναται να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του αρμόδιου Διοικητικού Δικαστηρίου, σύμφωνα με τον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας. Για την αναστολή, λόγω άσκησης προσφυγής, ισχύει ανάλογα η παρ. 3. Προσφυγή στα διοικητικά δικαστήρια απευθείας κατά οποιασδήποτε πράξης που εξέδωσε η Φορολογική Διοίκηση είναι απαράδεκτη.»

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 48 του ΚΦΔ ορίζεται ότι:

«1. Εξαιρουμένων των θεμάτων που ρυθμίζονται διαφορετικά από τον Κώδικα, η αναγκαστική είσπραξη των φόρων και των λοιπών εσόδων του Δημοσίου που εμπíπτουν στο πεδίο εφαρμογής του διενεργείται σύμφωνα με τα οριζόμενα στον Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (Κ.Ε.Δ.Ε.).»

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 73 του Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (ν.δ. 356/1974): «η προ της ενάρξεως της εκτελέσεως ανακοπή του οφειλέτου ασκείται : α) ...β)..... και γ) κατά του νόμιμου τίτλου, εκδικάζεται δε υπό των καθ' ύλην αρμοδίων δικαστηρίων κατά τας διατάξεις των άρθρων 583-585 του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας.»

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 217 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας:

«Ανακοπή χωρεί κατά κάθε πράξης που εκδίδεται στα πλαίσια της διαδικασίας της διοικητικής εκτέλεσης και, ιδίως, κατά: α) της πράξης της ταμειακής βεβαίωσης του εσόδου, β) της

κατασχετήριας έκθεσης, γ) του προγράμματος πλειστηριασμού, δ) της έκθεσης πλειστηριασμού και ε) του πίνακα κατάταξης».

Επειδή, από τις ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, συνάγεται σαφώς ότι σκοπός της θέσπισης της διαδικασίας της ενδικοφανούς προσφυγής είναι μεταξύ άλλων η λειτουργία ενός σταδίου προελέγχου για εκείνες τις υποθέσεις που πρόκειται να εισαχθούν ενώπιον της δικαιοσύνης με το ένδικο βοήθημα της προσφυγής, κατά συνέπεια, στο πεδίο εφαρμογής της ενδικοφανούς προσφυγής υπάγονται οι πράξεις, οι οποίες με βάση το προϊσχύον καθεστώς προσβάλλονταν απευθείας στα δικαστήρια με το ένδικο βοήθημα της προσφυγής (άρθρο 63 επ. Κ.Δ.Δ.).

Επειδή, η δυνατότητα άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής αφορά σε πράξεις, εκ των οποίων απορρέουν διαφορές ουσίας που αναφύονται στο στάδιο προσδιορισμού των οικονομικών βαρών (π.χ. πράξη καταλογισμού φόρου ή προστίμου) και όχι σε πράξεις που εκδίδονται στα πλαίσια της διαδικασίας της διοικητικής εκτέλεσης, κατά των οποίων προβλέπεται η άσκηση ανακοπής προς επίλυση διαφορών αναφυόμενων στο στάδιο της είσπραξης των βαρών αυτών (πρβλ. ΣτΕ 2864/1996, 3354/1991).

Επειδή, περαιτέρω, στις διατάξεις του άρθρου 47 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας και της υπ' αριθμ. ΠΟΛ. 1280/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, προβλέπεται ότι η ατομική ειδοποίηση κοινοποιείται στον υπόχρεο, οφειλέτη ή συνυπόχρεο πρόσωπο πριν από τη διενέργεια οποιασδήποτε πράξης εκτέλεσης, σε περίπτωση μη καταβολής ληξιπρόθεσμων οφειλών. Κατά συνέπεια, η ατομική ειδοποίηση αποσκοπεί στο να γνωστοποιηθεί στον οφειλέτη το χρέος, η αιτία του και ο τρόπος πληρωμής του, καθώς και ο όρος ότι εφόσον ο φορολογούμενος δεν προβεί σε εξόφληση εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίηση της ατομικής ειδοποίησης, η Φορολογική Διοίκηση μπορεί να προβεί σε διαδικασία αναγκαστικής είσπραξης των ποσών που αναφέρονται σε αυτή.

Επειδή, εξάλλου, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 217 και 221 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας και 4 του Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων, συνάγεται ότι η ατομική ειδοποίηση αποτελεί πράξη προ της ενάρξεως της αναγκαστικής εκτελέσεως, η οποία ακολουθεί τη νομότυπη ταμειακή βεβαίωση του χρέους του οφειλέτη του Δημοσίου. Το περιεχόμενό της είναι πληροφοριακού χαρακτήρα, υπό την έννοια ότι αποτελεί μία περαιτέρω γνωστοποίηση του χρέους και ταυτόχρονα μία προειδοποίηση προς τον φορολογούμενο για την έναρξη διοικητικής εκτέλεσης που επίκειται, σε περίπτωση που δεν τακτοποιηθούν οι οφειλές του. Αποσκοπεί στο να γνωστοποιηθεί στον οφειλέτη το χρέος και η αιτία του, ούτως ώστε αυτός να μπορεί να στραφεί με τα ένδικα βοηθήματα που προβλέπει ο Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας (ανακοπή, αναστολή εκτελέσεως) κατά της πράξεως ταμειακής βεβαιώσεως, η οποία, σε περίπτωση προσβολής της ατομικής ειδοποίησης, θεωρείται ως συμπροσβαλλόμενη, ή να προβεί σε ρύθμιση του χρέους του (βλ. Σ.τ.Ε. 2999/2013, 1566/2012).

Επειδή, σύμφωνα με την αρ. 215/2016 απόφαση της επιτροπής αναστολών του ΣτΕ «...προβλέπεται δε ρητώς και στη διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 2 του ν.δ/τος 356/1974 (ΚΕΔΕ), που προστέθηκε με το άρθρο 7 παρ. 3 του ν. 4224/2013, και στην οποία ορίζονται τα εξής: "Η είσπραξη: α) στην περίπτωση των εκτελεστών τίτλων του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4174/2013) και β) οποιουδήποτε τίτλου, κατ' εφαρμογή της τελωνειακής νομοθεσίας, συμπεριλαμβανομένων των πράξεων επιβολής πολλαπλών τελών,

πραγματοποιείται μόνο δυνάμει του τίτλου. Οι τίτλοι του προηγούμενου εδαφίου καταχωρίζονται στα βιβλία εισπρακτέων εσόδων της Φορολογικής Διοίκησης, αποκλειστικά για λόγους παρακολούθησης της οφειλής, χωρίς η καταχώρηση να αποτελεί όρο της νομιμότητας της εισπρακτικής διαδικασίας ή της εκτέλεσης [...]». Κατ' ακολουθία τούτων, η τυχόν ασκούμενη ανακοπή κατά της ρηθείσης πράξης καταχώρισης είναι απαράδεκτη, ως στρεφόμενη κατά μη εκτελεστής πράξης. Αντιθέτως, η έκδοση της προβλεπόμενης από τη διάταξη του άρθρου 47 του Κώδικα Φορολογικής Δικονομίας ατομικής ειδοποίησης, επαγόμενη, κατά τα προεκτεθέντα, την επέλευση σοβαρών εννόμων συνεπειών σε βάρος του υποχρέου φορολογικής οφειλής, αποτελεί τη μόνη εκτελεστή πράξη, η οποία εκδίδεται κατά το στάδιο που προηγείται της διαδικασίας της αναγκαστικής εκτέλεσης προκειμένου να εισπραχθεί η οφειλή και, κατ' ακολουθία, παραδεκτώς ασκείται κατ' αυτής η προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 217 παρ. 1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας ανακοπή.»

Επειδή, το περιεχόμενο της υπ' αριθ. απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Πατρών είναι πληροφοριακού χαρακτήρα και δεν αποτελεί πράξη εκ της οποίας απορρέει διαφορά ουσίας που αναφύεται στο στάδιο προσδιορισμού των οικονομικών βαρών. Εξάλλου, και στο σώμα της εν λόγω απάντησης δεν αναφέρεται η δυνατότητα άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής κατά της απάντησης.

Επειδή, στην εξεταζόμενη υπόθεση, εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι απαραδέκτως υποβάλλεται στην Υπηρεσία μας ενδικοφανής προσφυγή κατά α) της από και με αριθ. πρωτ. απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Πατρών στην με αριθ. πρωτ. εξώδικη διαμαρτυρία-δήλωσή του προσφεύγοντος και β) κατά της με αριθ. πρωτ. Ατομικής Ειδοποίησης Καταβολής - Υπερμερίας, της Δ.Ο.Υ. Πατρών, επειδή η εκ τούτων αναφύομενη διαφορά ανάγεται στο στάδιο της διοικητικής εκτέλεσης (βλ. Σ.Τ.Ε. 2999/2013, 1566/2012), οπότε κατά των πράξεων αυτών είναι δυνατή μόνο η άσκηση ανακοπής σύμφωνα με τα άρθρα 217 επόμενα του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (Κ.Δ.Δ.) και 73 του Κ.Ε.Δ.Ε.

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι η Δ.Ο.Υ. Γ' Πατρών κατά την εκκαθάριση της υπ' αριθ. δήλωσης φόρου κληρονομιάς και του προσδιορισμού της καθαρής αξίας κληρονομικής μερίδας κάθε κληρονόμου αφαίρεσε μέρος της οφειλής προς το Ελληνικό Δημόσιο ύψους 39.430,33€ ανάλογα με τη μερίδα του καθενός. Συγκεκριμένα, για τον προσφεύγοντα προσδιόρισε τα κάτωθι:

Όνοματεπώνυμο	Ενεργητικό	Παθητικό	Κληρονομική μερίδα
.....	162.137,88€	15.845,88€	146.292,00€

Συνεπώς, ο σχετικός ισχυρισμός του απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Αποφασίζουμε

Την απόρριψη της με ημερομηνία κατάθεσης και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής τουως απαράδεκτης.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

**Ακριβές Αντίγραφο
Ο/Η Υπάλληλος του Αυτοτελούς Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**Με εντολή του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης
Επίλυσης Διαφορών**

**Η Προϊστάμενη της
Υποδιεύθυνσης Επανεξέτασης**

ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.